

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA
O ZWALCZANIU DOPINGU W SPORCIE

Paryż, 19 października 2005

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA O ZWALCZANIU DOPINGU W SPORCIE

Konferencja Generalna Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Oświaty, Nauki i Kultury, zwanej dalej UNESCO, na spotkaniu w Paryżu od 3 do 21 października 2005 r. na swojej 33. sesji;

Mając na uwadze, że celem UNESCO jest wspieranie pokoju i bezpieczeństwa poprzez popieranie międzynarodowej współpracy w dziedzinie edukacji, kultury i nauki;

Nawiązując do istniejących aktów prawa międzynarodowego dotyczących praw człowieka;

Mając na uwadze Rezolucję 58/5 przyjętą przez Zgromadzenie Generalne Narodów Zjednoczonych w dniu 3 listopada 2003r. dotyczącą sportu jako sposobu propagowania edukacji, zdrowia, rozwoju i pokoju, a szczególnie jej pkt. 7;

Mając świadomość faktu, iż sport powinien odgrywać istotną rolę w dziedzinie ochrony zdrowia, w edukacji moralnej i kulturalnej oraz w wychowaniu fizycznym, jak również w propagowaniu międzynarodowej zgody i pokoju;

Zauważając potrzebę stymulowania i koordynowania międzynarodowej współpracy w celu wyeliminowania dopingu ze sportu;

Dając wyraz zaniepokojeniu stosowaniem przez sportowców dopingu w sporcie oraz jego konsekwencjami dla zdrowia, zasady fair play, walki z oszustwem oraz przyszłości sportu;

Mając na uwadze fakt, iż doping zagraża zasadom etycznym i wartościom wychowawczym ujętym w Międzynarodowej Karcie Wychowania Fizycznego i Sportu UNESCO oraz w Karcie Olimpijskiej;

Przypominając, że Konwencja Antydopingowa Rady Europy oraz jej Protokół Dodatkowy, przyjęte w ramach Rady Europy stanowią narzędzia międzynarodowego prawa publicznego, które leżą u podstaw krajowych strategii antydopingowych oraz współpracy międzyrządowej;

Przywołując Zalecenia na temat dopingu przyjęte przez 2., 3. i 4. Międzynarodową Konferencję Ministrów i Wyższych Urzędników do Spraw Wychowania Fizycznego i Sportu, zorganizowaną przez UNESCO w Moskwie (1988r.), w Punta del Este (1999r.) oraz w Atenach (2004r.), a także Rezolucję 32 C/9 przyjętą przez Konferencję Generalną UNESCO na jej 32. sesji (2003r.);

Mając na uwadze Światowy Kodeks Antydopingowy przyjęty przez Światową Agencję Antydopingową podczas Światowej Konferencji na temat Dopingu w Sporcie, która odbyła się w Kopenhadze dnia 5 marca 2003r. oraz Kopenhaską Deklarację o Walce z Dopowaniem w Sporcie;

Pamiętając także o wpływie, jaki najlepsi sportowcy wywierają na młodzież;

Mając świadomość ciągłej potrzeby prowadzenia i propagowania badań naukowych mających na celu doskonalenie metod wykrywania dopingu oraz lepsze zrozumienie czynników wpływających na jego stosowanie, aby zapewnić najwyższą efektywność strategii zapobiegawczych;

Zdając sobie także sprawę ze znaczenia bieżącej edukacji sportowców, personelu pomocniczego sportowców oraz ogółu społeczeństwa w zakresie zwalczania dopingu;

Pamiętając o potrzebie budowania potencjału Państw-Stron w zakresie wdrażania programów antydopingowych;

Mając świadomość faktu, iż władze publiczne oraz organizacje sportowe są współodpowiedzialne za realizację zadań z zakresu zapobiegania i walki z dopingiem w sporcie, w szczególności za zapewnianie właściwego, opartego na zasadzie fair play prowadzenia zawodów sportowych oraz za ochronę zdrowia ich uczestników;

Uznając, iż wspomniane władze i organizacje muszą ze sobą współpracować w celu realizacji powyższych celów z zapewnieniem najwyższego poziomu niezależności i przejrzystości na wszystkich stosownych szczeblach;

Dążąc do podjęcia dalszych działań w ramach ściślejszej współpracy w celu wyeliminowania dopingu ze sportu;

Uznając, iż wyeliminowanie stosowania dopingu w sporcie zależy częściowo od postępującej harmonizacji norm i praktyk antydopingowych w sporcie oraz współpracy zarówno na szczeblu krajowym, jak i ogólnosiwiatowym;

Przyjmuje niniejszą Konwencję w dniu 19 października 2005 r.

Część I: Zakres

Artykuł 1 – Cel Konwencji

Celem niniejszej Konwencji – w ramach strategii oraz programu działań UNESCO w obszarze wychowania fizycznego i sportu – jest promowanie zapobiegania oraz walki z dopingiem w sporcie z myślą o jego wyeliminowaniu.

Artykuł 2 – Definicje

Poniższe definicje należy rozumieć w kontekście Światowego Kodeksu Antydopingowego, jednakże w przypadku sprzeczności charakter rozstrzygający mają postanowienia Konwencji.

Do celów niniejszej Konwencji:

1. „Akredytowane laboratoria kontroli antydopingowej” oznaczają laboratoria akredytowane przez Światową Agencję Antydopingową.
2. „Organizacja Antydopingowa” oznacza podmiot odpowiedzialny za przyjęcie przepisów określających zasady inicjowania, wdrażania lub egzekwowania dowolnej części procesu kontroli antydopingowej. Obejmuje to, na przykład, Międzynarodowy Komitet

Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, innych organizatorów ważnych zawodów, którzy przeprowadzają podczas nich badania, Światową Agencję Antydopingową, federacje międzynarodowe oraz krajowe organizacje antydopingowe.

3. „Naruszenie przepisów antydopingowych” w sporcie oznacza jedno lub więcej z poniższych zdarzeń:
 - a. Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów albo markerów w próbce fizjologicznej sportowca;
 - b. Użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej;
 - c. Niewyrażenie zgody lub bez ważnego uzasadnienia niezgłoszenie się na pobranie próbki po powiadomieniu zgodnie z obowiązującymi przepisami antydopingowymi lub w inny sposób unikanie pobrania próbki;
 - d. Naruszenie odpowiednich wymogów określających dostępność sportowca do kontroli poza zawodami, w tym nieprzedstawienie wymaganych informacji na temat miejsca pobytu oraz niepoddanie się badaniom ogłoszonym w oparciu o rozsądne zasady;
 - e. Manipulowanie lub próba manipulowania jakąkolwiek częścią kontroli antydopingowej;
 - f. Posiadanie substancji lub metod zabronionych;
 - g. Handel dowolną substancją zabronioną lub metodą zabronioną;
 - h. Podanie lub próba podania sportowcowi substancji zabronionej lub metody zabronionej lub pomaganie, zachęcanie, ułatwianie, podżeganie, ukrywanie lub każdy inny rodzaj współdziałania wiążący się z naruszeniem przepisów antydopingowych lub próbą ich naruszenia.
4. „Sportowiec” do celów kontroli antydopingowej oznacza dowolną osobę, która uczestniczy w sporcie na szczeblu międzynarodowym lub krajowym, zgodnie z definicją każdej krajowej organizacji antydopingowej, uznaną przez Państwa-Strony oraz dowolną inną osobę, uczestniczącą w sporcie lub w zawodach na niższym szczeblu, którą Państwa-Strony uznają za sportowca. Do celów programów edukacyjnych lub szkoleniowych „sportowiec” oznacza dowolną osobę, która uczestniczy w sporcie podlegającym organizacji sportowej.
5. „Personel pomocniczy sportowców” oznacza trenerów, szkoleniowców, menedżerów, agentów, pracowników zespołu, oficjeli lub personel medyczny albo paramedyczny współpracujący lub leczący sportowców uczestniczących bądź przygotowujących się do zawodów sportowych.
6. „Kodeks” oznacza „Światowy Kodeks Antydopingowy” przyjęty przez Światową Agencję Antydopingową w dniu 5 marca 2003r. w Kopenhadze, stanowiący Dodatek nr 1 do niniejszej Konwencji.
7. „Konkurs” oznacza jeden wyścig, mecz, grę lub jedne zawody lekkoatletyczne.
8. „Kontrola antydopingowa” oznacza proces obejmujący planowanie rozkładu badań, pobieranie i postępowanie z próbkami, analizę laboratoryjną, zarządzanie wynikami, przesłuchania i odwołania.
9. „Doping w sporcie” oznacza wystąpienie naruszenia przepisów antydopingowych.

10. „Należycie upoważnione zespoły kontroli antydopingowej” oznaczają zespoły kontroli antydopingowej działające z upoważnienia międzynarodowych lub krajowych organizacji antydopingowych.
11. Badanie „Podczas zawodów”, w celu rozróżnienia między badaniami podczas zawodów a badaniami przeprowadzanymi poza zawodami oznacza badanie, w którym sportowiec zostaje wybrany do kontroli w związku z konkretnym konkursem, o ile przepisy Federacji Międzynarodowej lub innej stosownej organizacji antydopingowej nie stanowią inaczej.
12. „Międzynarodowy Standard dla Laboratoriów” oznacza standard, stanowiący Dodatek nr 2 do niniejszej Konwencji.
13. „Międzynarodowy Standard Badań” oznacza standard, stanowiący Dodatek nr 3 do niniejszej Konwencji.
14. „Bez zapowiedzi” oznacza kontrolę antydopingową odbywającą się bez uprzedniego zawiadomienia sportowca, podczas której sportowiec znajduje się pod stałym nadzorem od momentu powiadomienia aż do pobrania próbki.
15. „Ruch Olimpijski” oznacza wszystkich, którzy wyrażają zgodę na postępowanie zgodnie z Kartą Olimpijską, i którzy uznają władzę i autorytet Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, a mianowicie: Międzynarodowe Federacje dyscyplin włączonych do programu Igrzysk Olimpijskich, Krajowe Komitety Olimpijskie, Komitety Organizacyjne Igrzysk Olimpijskich, sportowców, sędziów, związki i kluby, jak również wszystkie organizacje i instytucje uznawane przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski.
16. „Kontrola antydopingowa poza zawodami” oznacza dowolną kontrolę antydopingową, która nie jest przeprowadzana podczas zawodów.
17. „Lista Zabronionych Substancji i Metod” oznacza listę przedstawioną w Załączniku nr 1 do niniejszej Konwencji, określającą substancje zabronione i metody zabronione.
18. „Metoda zabroniona” oznacza dowolną metodę, opisaną jako zabroniona na Liście Zabronionych Substancji i Metod przedstawionej w Załączniku nr 1 do niniejszej Konwencji.
19. „Substancja zabroniona” oznacza dowolną substancję, opisaną jako zabroniona na Liście Zabronionych Substancji i Metod przedstawionej w Załączniku nr 1 do niniejszej Konwencji.
20. „Organizacja sportowa” oznacza dowolną organizację, która pełni funkcję organu orzekającego w odniesieniu do zawodów sportowych dla jednej lub kilku dyscyplin.
21. „Standardy Przyznawania Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych” (ang. Therapeutic Use Exemptions) oznaczają standardy przedstawione w Załączniku nr 2 do niniejszej Konwencji.
22. „Badanie” oznacza tę część procesu kontroli antydopingowej, która obejmuje planowanie rozkładu badań, pobieranie próbek, postępowanie z próbkami oraz ich transport do laboratorium.

23. „Wyłączenie dla celów terapeutycznych” oznacza wyłączenie przyznane zgodnie ze Standardami Przyznawania Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych.
24. „Używanie” oznacza stosowanie, spożywanie, wstrzykiwanie lub przyjmowanie w jakikolwiek sposób dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej.
25. „Światowa Agencja Antydopingowa” (WADA) oznacza fundację o tej nazwie, utworzoną zgodnie z prawem Szwajcarii w dniu 10 listopada 1999r.

Artykuł 3 – Sposoby realizacji celu Konwencji

Aby zrealizować cel Konwencji, Państwa-Strony zobowiązują się do:

- a. podejmowania na szczeblu krajowym i międzynarodowym stosownych działań, zgodnych z zasadami Kodeksu;
- b. popierania wszelkich form współpracy międzynarodowej w celu ochrony sportowców, propagowania etyki w sporcie oraz udostępniania wyników badań naukowych;
- c. rozwijania międzynarodowej współpracy pomiędzy Państwami-Stronami a wiodącymi organizacjami w zakresie zwalczania dopingu w sporcie, w tym w szczególności z WADA.

Artykuł 4 – Stosunek Konwencji do Kodeksu

1. W celu skoordynowania walki z dopingiem w sporcie na szczeblu krajowym i międzynarodowym Państwa-Strony zobowiązują się do przestrzegania zasad Kodeksu jako podstawy działań przewidzianych w Artykule 5 niniejszej Konwencji. Żaden z zapisów Konwencji nie uniemożliwia Państwom-Stronom podjęcia dodatkowych działań, mających charakter uzupełniający w stosunku do Kodeksu.
2. Kodeks oraz najbardziej aktualne wersje Dodatków nr 2 i 3 zostały zamieszczone do celów informacyjnych i nie stanowią integralnej części niniejszej Konwencji. Dodatki jako takie nie nakładają na Państwa-Strony żadnych wiążących obowiązków na mocy prawa międzynarodowego.
3. Załączniki stanowią integralną część niniejszej Konwencji.

Artykuł 5 – Działania służące realizacji celów Konwencji

W ramach wykonywania obowiązków zawartych w niniejszej Konwencji każde Państwo-Strona zobowiązuje się do podjęcia odpowiednich działań. Wspomniane działania mogą obejmować podejmowanie kroków ustawodawczych, regulacyjnych oraz wdrażanie polityki lub praktyk administracyjnych.

Artykuł 6 - Stosunek Konwencji do innych aktów prawa międzynarodowego

Niniejsza Konwencja nie zmienia praw ani obowiązków Państw-Stron wynikających z innych, wcześniej zawartych umów, zgodnych z przedmiotem i celem Konwencji. Powyższe nie wpływa na korzystanie przez pozostałe Państwa-Strony z przysługujących im praw ani na realizację ich obowiązków wynikających z niniejszej Konwencji.

Część II: Działania antydopingowe na szczeblu krajowym

Artykuł 7 – Koordynacja krajowa

Państwa-Strony zapewnią stosowanie niniejszej Konwencji, w szczególności poprzez koordynację krajową. W ramach realizacji obowiązków wynikających z niniejszej Konwencji Państwa-Strony mogą korzystać z pomocy organizacji antydopingowych, jak również władz i organizacji sportowych.

Artykuł 8 – Ograniczanie dostępności i stosowania w sporcie substancji zabronionych i metod zabronionych

1. Tam, gdzie będzie to wskazane, Państwa-Strony podejmą działania na rzecz ograniczenia dostępności zabronionych substancji i metod w celu ograniczenia ich stosowania w sporcie przez sportowców, chyba że wspomniane stosowanie opiera się na wyłączeniu dla celów terapeutycznych. Obejmuje to działania służące zwalczaniu nielegalnego handlu na rzecz sportowców i – w tym celu – działania zmierzające do kontrolowania produkcji, przepływu, importu, dystrybucji oraz sprzedaży.
2. Państwa-Strony podejmą działania (lub – tam, gdzie będzie to wskazane – zachęcą do podjęcia działań stosowne podmioty podlegające ich kompetencjom) mające na celu zapobieganie i ograniczanie stosowania lub posiadania przez sportowców substancji albo metod zabronionych w sporcie, chyba że wspomniane stosowanie opiera się na wyłączeniu dla celów terapeutycznych.
3. Żadne z działań podjętych na mocy niniejszej Konwencji nie będzie ograniczało dostępności substancji lub metod, które są zabronione bądź kontrolowane w sporcie do celów legalnych.

Artykuł 9 – Działania wymierzone przeciwko personelowi pomocniczemu sportowców

Państwa-Strony podejmą samodzielne działania lub zachęcą organizacje sportowe lub antydopingowe do przedsięwzięcia kroków, włączając sankcje i kary, wymierzonych w członków personelu pomocniczego sportowców, którzy dopuszczają się naruszenia przepisów antydopingowych lub popełniają inne wykroczenia związane z dopingiem w sporcie.

Artykuł 10 – Suplementy żywieniowe

Tam, gdzie jest to wskazane, Państwa-Strony będą zachęcać producentów i dystrybutorów suplementów żywieniowych do wprowadzania najlepszych praktyk z zakresu sprzedaży i dystrybucji, włączając informację na temat składu analitycznego suplementów żywieniowych oraz gwarancję ich jakości.

Artykuł 11 – Środki finansowe

Tam, gdzie jest to wskazane, Państwa-Strony:

- a. w ramach swoich odpowiednich budżetów zapewnią fundusze na wspieranie krajowego programu badań obejmującego wszystkie dyscypliny sportowe lub wesprą organizacje sportowe i antydopingowe w finansowaniu kontroli antydopingowej poprzez bezpośrednie subwencje i dotacje lub poprzez uwzględnianie kosztów wspomnianej kontroli podczas ustalania całościowych subwencji lub dotacji przyznawanych wspomnianym organizacjom;
- b. podejmą kroki w celu wstrzymania związanego ze sportem wsparcia finansowego na rzecz poszczególnych sportowców lub członków personelu pomocniczego sportowców, którzy zostali zawieszni z powodu naruszenia przepisów antydopingowych w okresie wspomnianego zawieszenia;
- c. wstrzymają całość lub część finansowego lub innego wsparcia związanego ze sportem na rzecz organizacji sportowej lub antydopingowej, która nie przestrzega Kodeksu lub odpowiednich przepisów antydopingowych, przyjętych na jego podstawie.

Artykuł 12 – Działania służące usprawnieniu kontroli antydopingowej

Tam, gdzie jest to wskazane, Państwa-Strony będą:

- a. wspomagać i zachęcać organizacje sportowe oraz organizacje antydopingowe podlegające ich kompetencjom do przeprowadzania kontroli antydopingowej w sposób zgodny z Kodeksem, włączając badania bez zapowiedzi, poza zawodami oraz podczas zawodów;
- b. popierać i ułatwiać prowadzenie negocjacji przez organizacje sportowe i organizacje antydopingowe w zakresie porozumień pozwalających na kontrolowanie ich członków przez należycie upoważnione zespoły kontroli antydopingowej z innych państw;
- c. zobowiązywać się do wspomagania organizacji sportowych i organizacji antydopingowych podlegających ich kompetencjom w uzyskiwaniu dostępu do akredytowanego laboratorium kontroli antydopingowej w celu przeprowadzenia analizy antydopingowej.

Część III: Współpraca międzynarodowa

Artykuł 13 – Współpraca pomiędzy organizacjami antydopingowymi a organizacjami sportowymi

Państwa-Strony będą popierać współpracę pomiędzy organizacjami antydopingowymi, władzami publicznymi i organizacjami sportowymi podlegającymi ich kompetencjom a tymi, które podlegają kompetencjom pozostałych Państw-Stron w celu realizacji założeń niniejszej Konwencji na szczeblu międzynarodowym.

Artykuł 14 – Wspieranie misji WADA

Państwa-Strony zobowiązują się wspierać ważną misję realizowaną przez WADA w zakresie międzynarodowej walki z dopingiem.

Artykuł 15 – Równość finansowania WADA

Państwa-Strony popierają zasadę równego finansowania przez władze publiczne i Ruch Olimpijski zatwierdzonego rocznego budżetu podstawowego WADA.

Artykuł 16 – Międzynarodowa współpraca w zakresie kontroli antydopingowej

Uznając, że walka z dopingiem w sporcie może być skuteczna jedynie wówczas, gdy sportowcy będą mogli być poddawani badaniom przez zapowiedzi, a próbki będą na czas przewożone do laboratoriów do analizy, Państwa-Strony – tam, gdzie jest to wskazane oraz zgodnie z procedurami i prawem krajowym – będą:

- a. ułatwiać realizację zadań WADA oraz organizacji antydopingowych działających zgodnie z Kodeksem, z zastrzeżeniem przepisów odpowiednich państw-gospodarzy, w zakresie przeprowadzania kontroli antydopingowej swoich sportowców podczas zawodów i poza nimi, czy to na własnym obszarze, czy też gdzie indziej;
- b. ułatwiać należycie upoważnionym zespołom kontroli antydopingowej terminowe przekraczanie granic podczas wykonywania czynności z zakresu kontroli antydopingowej;
- c. współpracować w zakresie usprawniania terminowej wysyłki lub przewożenia przez granice próbek w taki sposób, aby nie naruszyć ich bezpieczeństwa lub integralności;
- d. wspomagać międzynarodową koordynację kontroli antydopingowej przeprowadzanej przez różne organizacje antydopingowe i współpracować w tym celu z WADA;
- e. propagować współpracę pomiędzy laboratoriami kontroli antydopingowej podlegającymi ich kompetencjom a tymi, które podlegają kompetencjom pozostałych Państw-Stron. W szczególności, Państwa-Strony dysponujące akredytowanymi laboratoriami kontroli antydopingowej powinny zachęcać laboratoria podlegające ich kompetencjom do udzielania innym Państwom-Stronom pomocy poprzez umożliwianie im nabywania doświadczeń, umiejętności i technik niezbędnych do utworzenia własnych laboratoriów, gdyby wyraziły taką chęć;

- f. stymulować i wspierać ustalenia w zakresie wzajemnych badań między określonymi organizacjami antydopingowymi, zgodnie z Kodeksem;
- g. wzajemnie uznawać zgodne z Kodeksem procedury kontroli antydopingowej oraz metody zarządzania wynikami badań (włączając stosowne sankcje sportowe) dowolnej organizacji antydopingowej.

Artykuł 17 – Fundusz dobrowolny

1. Niniejszym ustanawia się „Fundusz przeznaczony na wyeliminowanie dopingu ze sportu”, zwany dalej „Funduszem Dobrowolnym”. Fundusz Dobrowolny składa się z funduszy powierniczych, tworzonych zgodnie z regulaminem finansowym UNESCO. Wszelkie wkłady wnoszone przez Państwa-Strony lub innych uczestników mają charakter dobrowolny.
2. Środki Funduszu Dobrowolnego obejmują:
 - a. wkłady wnoszone przez Państwa-Strony;
 - b. wkłady, darowizny lub zapisy, które mogą być dokonywane przez:
 - i. inne Państwa;
 - ii. organizacje lub programy systemu Narodów Zjednoczonych, w szczególności Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju, jak również inne organizacje międzynarodowe; lub
 - iii. osoby i organy publiczne lub prywatne;
 - c. odsetki od środków Funduszu Dobrowolnego;
 - d. środki zebrane w drodze zbiórek oraz wpływy z imprez organizowanych na rzecz Funduszu Dobrowolnego;
 - e. wszelkie inne środki dozwolone przez regulamin Funduszu Dobrowolnego, opracowany przez Konferencję Stron.
3. Wkłady wnoszone przez Państwa-Strony na rzecz Funduszu Dobrowolnego nie będą uznawane za zastępujące zobowiązania Państw-Stron do wpłaty przypadającej na nie części rocznego budżetu WADA.

Artykuł 18 – Wykorzystanie i zarządzanie Funduszem Dobrowolnym

Środki zgromadzone w Funduszu Dobrowolnym będą przeznaczone przez Konferencję Stron na finansowanie zatwierdzonych przez nią działań, szczególnie na wspieranie Państw-Stron w opracowywaniu i wdrażaniu programów antydopingowych zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, z uwzględnieniem celów WADA, przy czym mogą one być wykorzystywane na pokrycie kosztów funkcjonowania niniejszej Konwencji. Wkłady na rzecz Funduszu Dobrowolnego nie mogą być obwarowywane żadnymi politycznymi, ekonomicznymi ani innymi warunkami.

Część IV: Edukacja i szkolenie

Artykuł 19 – Zasady ogólne dotyczące edukacji i szkoleń

1. W ramach dostępnych środków Państwa-Strony zobowiązują się wspierać, opracowywać i wdrażać programy edukacyjne lub szkoleniowe dotyczące zwalczania dopingu. W

odniesieniu do społeczności sportowej w pojęciu ogólnym, wspomniane programy powinny mieć na celu przekazywanie aktualnych i dokładnych informacji na temat:

- a. szkodliwości dopingu dla etycznych wartości sportu;
 - b. zdrowotnych konsekwencji stosowania dopingu.
2. W odniesieniu do sportowców i personelu pomocniczego sportowców, w szczególności podczas szkolenia wstępnego, programy edukacyjne i szkoleniowe powinny – oprócz powyższego celu – mieć za zadanie przekazywanie aktualnych i dokładnych informacji na temat:
- a. procedur kontroli antydopingowej;
 - b. praw i obowiązków sportowców w zakresie walki z dopingiem, włączając informacje na temat Kodeksu oraz strategii antydopingowych stosownych organizacji sportowych i antydopingowych. Wspomniane informacje winny obejmować konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych;
 - c. listy zabronionych substancji i metod oraz wyłączeń dla celów terapeutycznych;
 - d. suplementów żywieniowych.

Artykuł 20 – Zawodowe kodeksy postępowania

Państwa-Strony będą zachęcać właściwe instytucje i stowarzyszenia zawodowe do opracowywania i wdrażania odpowiednich kodeksów postępowania, dobrych praktyk i zasad etycznych związanych ze zwalczaniem dopingu w sporcie, które będą zgodne z Kodeksem.

Artykuł 21 – Zaangażowanie sportowców i personelu pomocniczego

Państwa-Strony będą propagowały i w miarę możliwości wspierały aktywny udział sportowców i personelu pomocniczego sportowców we wszystkich aspektach działań antydopingowych prowadzonych przez organizacje sportowe lub inne właściwe instytucje oraz zachęcały organizacje sportowe podlegające ich kompetencjom, aby postępowały podobnie.

Artykuł 22 – Organizacje sportowe a bieżąca edukacja i szkolenia z zakresu walki z dopingiem

Państwa-Strony będą zachęcały organizacje sportowe i antydopingowe do wdrażania programów bieżącej edukacji i szkoleń dla wszystkich sportowców oraz personelu pomocniczego sportowców w zakresie tematów określonych w Artykule 19 powyżej.

Artykuł 23 – Współpraca w zakresie edukacji i szkoleń

Państwa-Strony będą współpracowały ze sobą nawzajem oraz z odpowiednimi organizacjami w celu udostępniania (tam, gdzie będzie to wskazane) informacji, wiedzy i doświadczeń na temat efektywnych programów antydopingowych.

Część V: Badania naukowe

Artykuł 24 – Propagowanie naukowych badań antydopingowych

W ramach dostępnych środków Państwa-Strony – we współpracy z organizacjami sportowymi lub innymi właściwymi instytucjami – zobowiązują się do popierania i promowania naukowych badań antydopingowych na temat:

- a. zapobiegania, metod wykrywania, aspektów behawioralnych i społecznych oraz konsekwencji zdrowotnych stosowania dopingu;
- b. sposobów i metod opracowywania programów szkoleniowych opartych na naukowych podstawach z zakresu fizjologii i psychologii, z poszanowaniem integralności osoby ludzkiej;
- c. stosowania wszelkich pojawiających się substancji lub metod, wynikających z postępu naukowego.

Artykuł 25 – Charakter naukowych badań antydopingowych

Propagując naukowe badania antydopingowe, określone w Artykule 24 powyżej, Państwa-Strony dopilnują, aby wspomniane badania:

- a. były zgodne z uznawanymi na całym świecie praktykami etycznymi;
- b. były prowadzone w sposób pozwalający uniknąć podawania sportowcom substancji zabronionych lub stosowania metod zabronionych;
- c. były podejmowane wyłącznie z zachowaniem odpowiednich środków ostrożności, tak aby wyniki naukowych badań antydopingowych nie zostały wykorzystane w sposób niewłaściwy, lub aby nie zostały zastosowane do celów dopingu.

Artykuł 26 – Udostępnianie wyników naukowych badań antydopingowych

Z zastrzeżeniem przestrzegania obowiązujących przepisów krajowych i międzynarodowych Państwa-Strony (tam, gdzie będzie to wskazane) będą przekazywać wyniki dostępnych naukowych badań antydopingowych innym Państwom-Stronom oraz WADA.

Artykuł 27 – Badania z zakresu nauki o sporcie

Państwa-Strony będą zachęcać:

- a. członków społeczności naukowych i medycznych do prowadzenia badań z zakresu nauki o sporcie, zgodnie z zasadami Kodeksu;
- b. organizacje sportowe oraz personel pomocniczy sportowców podlegający ich kompetencjom do wdrażania badań z zakresu nauki o sporcie, zgodnych z zasadami Kodeksu.

Część VI: Monitorowanie przestrzegania Konwencji

Artykuł 28 – Konferencja Stron

1. Niniejszym zostaje powołana Konferencja Stron. Konferencja Stron stanowi suwerenny organ niniejszej Konwencji.

2. Sesje zwyczajne Konferencji Stron będą się odbywać zasadniczo co dwa lata. Na podstawie własnej decyzji lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej Państw-Stron Konferencja może się także zebrać na sesji nadzwyczajnej.
3. Każdemu z Państw-Stron przysługuje na Konferencji Stron jeden głos.
4. Konferencja Stron uchwali swój własny Regulamin.

Artykuł 29 – Organizacja doradcza i obserwatorzy Konferencji Stron

WADA zostanie zaproszona do udziału w Konferencji Stron w charakterze organizacji doradczej. Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Rada Europy oraz Międzyrządowy Komitet Wychowania Fizycznego i Sportu (CIGEPS) zostaną zaproszeni w charakterze obserwatorów. Konferencja Stron może podjąć decyzję o zaproszeniu w charakterze obserwatorów innych odpowiednich organizacji.

Artykuł 30 – Obowiązki Konferencji Stron

1. Oprócz zadań określonych w innych postanowieniach niniejszej Konwencji, do obowiązków Konferencji Stron należy:
 - a. propagowanie celu niniejszej Konwencji;
 - b. omawianie stosunków z WADA oraz analizowanie mechanizmów finansowania rocznego budżetu podstawowego WADA. Do dyskusji można zapraszać Państwa nie będące stronami Konwencji;
 - c. przyjmowanie planu wykorzystania środków Funduszu Dobrowolnego, zgodnie z Artykułem 18;
 - d. analizowanie sprawozdań składanych przez Państwa-Strony zgodnie z Artykułem 31;
 - e. bieżąca ocena monitorowania zgodności z niniejszą Konwencją w związku z opracowywaniem systemów antydopingowych, [co będzie finansowane ze środków Funduszu Dobrowolnego utworzonego na podstawie Artykułu 17 powyżej] [co będzie finansowane ze środków zwyczajnego budżetu UNESCO];
 - f. rozpatrywanie projektów zmian niniejszej Konwencji pod kątem ich przyjęcia;
 - g. rozpatrywanie – pod kątem zatwierdzenia (zgodnie z Artykułem 34 Konwencji) – zmian Listy Zabronionych Substancji i Metod lub Standardów Przyznawania Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych, przyjętych przez WADA;
 - h. definiowanie i realizowanie współpracy pomiędzy Państwami-Stronami a WADA w ramach niniejszej Konwencji;
 - i. składanie wniosku o przedłożenie przez WADA sprawozdania z wdrażania Kodeksu do rozpatrzenia na każdej sesji.
2. W ramach realizacji swoich obowiązków, Konferencja Stron może współpracować z innymi organami międzyrządowymi.

Artykuł 31 – Sprawozdania krajowe przedkładane Konferencji Stron

Państwa-Strony będą co dwa lata przedkładać Konferencji Stron – za pośrednictwem Sekretariatu, w jednym z oficjalnych języków UNESCO – wszelkie istotne informacje

dotyczące podjętych przez nie działań mających na celu przestrzeganie postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 32 – Sekretariat Konferencji Stron

1. Dyrektor Generalny UNESCO zapewni prowadzenie Sekretariatu Konferencji Stron.
2. Na wniosek Konferencji Stron i na warunkach przez nią uzgodnionych Dyrektor Generalny UNESCO będzie w najszerszym możliwym zakresie korzystał z usług WADA.
3. Koszty funkcjonowania Sekretariatu i Konferencji Stron będą pokrywane z [zwyczajnego budżetu UNESCO] [oraz/lub] [Funduszu Dobrowolnego, utworzonego na podstawie Artykułu 17 powyżej.]
4. Sekretariat będzie przygotowywał dokumentację Konferencji Stron oraz sporządzał projekty porządku jej obrad, a także zapewniał realizację podjętych przez nią decyzji.

Artykuł 33 – Zmiany Konwencji

1. Każde z Państw-Stron – na podstawie pisemnego zawiadomienia skierowanego do Dyrektora Generalnego UNESCO – może zgłosić propozycje zmian niniejszej Konwencji. Dyrektor Generalny przekaże wszelkie tego rodzaju zawiadomienia wszystkim Państwom-Stronom. Jeżeli w terminie sześciu miesięcy od dnia przekazania zawiadomienia co najmniej połowa Państw-Stron wyrazi zgodę, Dyrektor Generalny przedstawi wspomniane propozycje na następnej sesji Konferencji Stron.
2. Konferencja Stron będzie uchylać zmiany większością dwóch trzecich głosów Państw-Stron obecnych i biorących udział w głosowaniu.
3. Po uchwaleniu, zmiany niniejszej Konwencji będą przedstawiane Państwom-Stronom do ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
4. W odniesieniu do Państw-Stron, które ratyfikowały, przyjęły, przystąpiły lub zatwierdziły zmiany, zmiany niniejszej Konwencji wejdą w życie w terminie trzech miesięcy od złożenia dokumentów, o których mowa w ustępie 3 niniejszego Artykułu przez dwie trzecie Państw-Stron. Po tym czasie, w odniesieniu do każdego Państwa-Strony, które ratyfikuje, przyjmie, przystąpi lub zatwierdzi zmianę, zmiana ta wejdzie w życie w terminie trzech miesięcy od złożenia przez dane Państwo-Stronę dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
5. Państwo, które stanie się Stroną niniejszej Konwencji po wejściu w życie zmian zgodnie z ustępem 4 niniejszego Artykułu będzie – w przypadku niewyrażenia odmiennego zamiaru – uznawane za:
 - a. Stronę niniejszej Konwencji, tak zmienionej;
 - b. Stronę niezmienionej Konwencji w odniesieniu do Państwa-Strony, które nie jest związane wspomnianymi zmianami.

Artykuł 34 – Specjalna procedura zmiany Załączników do Konwencji

1. W przypadku gdy WADA zmieni Listę Zabronionych Substancji i Metod lub Standardy Przyznawania Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych, może poinformować o tym Dyrektora Generalnego UNESCO w drodze pisemnego zawiadomienia, przesłanego na jego ręce. Dyrektor Generalny niezwłocznie powiadomi wszystkie Państwa-Strony o wspomnianych zmianach, przedstawiając je jako proponowane zmiany stosownych Załączników do niniejszej Konwencji. Zmiany Załączników będą zatwierdzane przez Konferencję Stron na jednej z jej sesji lub w drodze pisemnej konsultacji.
2. Od dnia powiadomienia przez Dyrektora Generalnego Państwa-Strony mają 45 dni na zgłoszenie sprzeciwu wobec proponowanych zmian na piśmie Dyrektorowi Generalnemu (w przypadku konsultacji pisemnej) lub na sesji Konferencji Stron. O ile dwie trzecie Państw-Stron nie wyrazi sprzeciwu, proponowana zmiana zostaje uznana za zatwierdzoną przez Konferencję Stron.
3. O zmianach zatwierdzonych przez Konferencję Stron Dyrektor Generalny powiadamia Państwa-Strony. Zmiany te wchodzi w życie w terminie 45 dni od wspomnianego powiadomienia, z wyjątkiem Państwa-Strony, które uprzednio zawiadomiło Dyrektora Generalnego, że nie akceptuje wspomnianych zmian.
4. Państwo-Strona, które zawiadomiło Dyrektora Generalnego, że nie akceptuje zmiany zatwierdzonej zgodnie z poprzednimi ustępami, pozostaje związane Załącznikami w ich niezmienionej postaci.

Część VII: Postanowienia końcowe

Artykuł 35 – Federalny lub nieunitarny system konstytucyjny

Do Państw-Stron o ustroju federalnym lub nieunitarnym zastosowanie mają następujące postanowienia:

- a. W odniesieniu do tych postanowień niniejszej Konwencji, których realizacja podlega kompetencji prawodawczej federalnej lub centralnej władzy ustawodawczej, obowiązki rządu federalnego lub centralnego będą takie same, jak obowiązki Państw-Stron, nie będących Państwami federalnymi.
- b. W odniesieniu do tych postanowień niniejszej Konwencji, których realizacja podlega kompetencji poszczególnych składowych państw, prowincji lub kantonów, które według federalnego systemu konstytucyjnego nie są zobowiązane do podejmowania środków prawodawczych, rząd federalny informuje właściwe władze wspomnianych państw, prowincji lub kantonów o powyższych postanowieniach wraz z zaleceniem ich przyjęcia.

Artykuł 36 – Ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie lub przystąpienie

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu przez Państwa Członkowskie UNESCO zgodnie z ich odpowiednimi procedurami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia składa się Sekretarzowi Generalnemu UNESCO.

Artykuł 37 – Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia następnego miesiąca po upływie jednego miesiąca od złożenia trzydziestego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
2. W stosunku do Państwa, które wyrazi zgodę na związanie się Konwencją w terminie późniejszym, niniejsza Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia następnego miesiąca po upływie jednego miesiąca od daty złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Artykuł 38 – Rozszerzenie zasięgu terytorialnego Konwencji

1. W czasie składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia każde Państwo może określić terytorium lub terytoria (za których stosunki międzynarodowe Państwo to jest odpowiedzialne), do których stosuje się niniejszą Konwencję.
2. W dowolnym terminie późniejszym każde Państwo-Strona, poprzez oświadczenie skierowane do UNESCO, może rozszerzyć stosowanie niniejszej Konwencji na dowolne inne terytorium określone w tym oświadczeniu. W odniesieniu do takiego terytorium Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia po upływie jednego miesiąca od daty otrzymania przez depozytariusza wspomnianego oświadczenia.
3. Oświadczenie, złożone zgodnie z powyższymi dwoma ustępami, w stosunku do terytorium wskazanego w tym oświadczeniu może zostać wycofane poprzez notyfikację skierowaną do UNESCO. Wycofanie takie nabiera mocy pierwszego dnia po upływie jednego miesiąca od daty otrzymania przez depozytariusza wspomnianej notyfikacji.

Artykuł 39 - Wypowiedzenie

Każde z Państw-Stron może wypowiedzieć niniejszą Konwencję poprzez złożenie dokumentu wypowiedzenia Sekretarzowi Generalnemu UNESCO. Wypowiedzenie nabiera mocy pierwszego dnia następnego miesiąca po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania dokumentu wypowiedzenia. Do dnia nabrania mocy wypowiedzenie w żaden sposób nie wpływa na zobowiązania finansowe przedmiotowego Państwa-Strony.

Artykuł 40 – Depozytariusz

Funkcję Depozytariusza niniejszej Konwencji oraz jej zmian pełni Dyrektor Generalny UNESCO. Jako Depozytariusz, Dyrektor Generalny UNESCO informuje Państwa-Strony niniejszej Konwencji, a także pozostałe Państwa Członkowskie Organizacji, o:

- a. złożeniu każdego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- b. dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji, zgodnie z Artykułem 37 powyżej;
- c. każdym sprawozdaniu sporządzonym zgodnie z postanowieniami Artykułu 31 powyżej;
- d. każdej zmianie Konwencji lub Załączników, uchwalonej zgodnie z Artykułami 33 i 34 powyżej oraz o dacie jej wejścia w życie;

- e. każdym oświadczeniu lub notyfikacji złożonej zgodnie z postanowieniami Artykułu 38 powyżej;
- f. każdej notyfikacji złożonej zgodnie z postanowieniami Artykułu 39 powyżej oraz o dniu, w którym wypowiedzenie nabierze mocy;
- g. każdym innym działaniu, notyfikacji lub zawiadomieniu dotyczącym niniejszej Konwencji.

Artykuł 41 – Rejestracja

Zgodnie z Artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, na wniosek Dyrektora Generalnego UNESCO niniejsza Konwencja zostanie zarejestrowana w Sekretariacie Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 42 – Teksty obowiązujące

1. Niniejsza Konwencja, włączając Załączniki do niej, została sporządzona w języku arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim oraz hiszpańskim, przy czym wspomniane sześć tekstów ma jednakową moc obowiązującą.
2. Dodatki do niniejszej Konwencji zostały sporządzone w językach arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim.

Artykuł 43 – Zastrzeżenia

Zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem lub celem niniejszej Konwencji są niedopuszczalne.

Załączniki

1. Lista Zabronionych Substancji i Metod – Standard Międzynarodowy
2. Standardy Przyznawania Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych.

Dodatki

1. Światowy Kodeks Antydopingowy
2. Międzynarodowy Standard dla Laboratoriów
3. Międzynarodowy Standard Badań

Światowa Agencja Antydopingowa (WADA)

Światowy Kodeks Antydopingowy

LISTA SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH W 2005R.

STANDARD MIĘDZYNARODOWY

Oficjalny tekst Listy Zabronionych Substancji i Metod będzie przechowywany przez WADA i udostępniany przez nią w języku angielskim i francuskim. W przypadku zaistnienia jakichkolwiek sprzeczności pomiędzy wersją angielską a francuską wersja angielska będzie wiążąca.

Lista niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005r.

LISTA SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH W 2005R.

ŚWIATOWY KODEKS ANTYDOPINGOWY

Obowiązuje od dnia 1 stycznia 2005r.

Zastosowanie jakiegokolwiek leku powinno być ograniczone do uzasadnionych wskazań lekarskich

SUBSTANCJE I METODY BEZWZGLĘDNIE ZABRONIONE (PODCZAS ZAWODÓW I POZA ZAWODAMI)
--

SUBSTANCJE ZABRONIONE

S1. ŚRODKI ANABOLICZNE

Substancje o działaniu anabolicznym (anaboliki) są zabronione.

1. Steroidy anaboliczno-androgenne (SAA)

a. SAA egzogenne*:

18 α -homo-17 β -hydroksyestr-4-en-3-on; bolasteron; boldenon; boldion; kalusteron; klostebol; danazol; dehydrochlorometylo-testosteron; delta1-androstene-3,17-dion; delta1-androstenediol; delta1-dihydro-testosteron; drostanolon; etylestrenol; fluoksymesteron; formebolon; furazabol; gestrinon; 4-hydroksytestosteron; 4-hydroksy-19-nortestosteron; mestanolon; mesterolon; metenolon; metandienon; metandriol; metylodienolon; metylotrienolon; metylotestosteron; miboleron; nandrolon; 19-norandrostenediol; 19-norandrostenedion; norboleton; norklostebol; noretandrolon; oksabolon; oksandrolon; oksymesteron; oksymetolon; chinbolon; stanozolol; stenbolon; tetrahydrogestrinon; trenbolon i inne substancje o podobnej budowie chemicznej lub zbliżonych działaniach biologicznych.

b. SAA endogenne*:

Androstenediol (androst-5-ene-3 β ,17 β -diol); androstenedion (androst-4-ene-3,17-dion); dehydroepiandrosteron (DHEA); dihydrotestosteron; testosteron oraz następujące metabolity i izomery tych związków:
5 α -androstane-3 α ,17 α -diol; 5 α -androstane-3 α ,17 β -diol; 5 α -androstane-3 β ,17 α -diol; 5 α -androstane-3 β ,17 β -diol; androst-4-ene-3 α ,17 α -diol; androst-4-ene-3 α ,17 β -diol; androst-4-ene-3 β ,17 α -diol; androst-5-ene-3 α ,17 α -diol; androst-5-ene-3 α ,17 β -diol; androst-5-ene-3 β ,17 α -diol; 4-androstenediol (androst-4-ene-3 β ,17 β -diol); 5-androstenedion (androst-5-ene-3,17-dion); epi-dihydrotestosteron; 3 α -hydroksy-5 α -androstan-17-on; 3 β -hydroksy-5 α -androstan-17-on; 19-norandrosteron; 19-noretiocholanolon.

W przypadku gdy Substancja Zabroniona (zgodnie z listą powyżej) może być w sposób naturalny wytwarzana przez organizm, Próbkę zostanie uznana za zawierającą Substancję Zabronioną jeśli stężenie Substancji Zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów i/lub jakikolwiek istotny wskaźnik (wskaźniki) stwierdzony w Próbcie sportowca tak bardzo odbiega od zakresu wartości prawidłowych u człowieka, że nie może to odpowiadać normalnej produkcji endogennej. Próbkę nie zostanie uznana za zawierającą Substancję Zabronioną w przypadku, gdy zostanie udowodnione przez Sportowca, iż obecność Substancji Zabronionej, jej metabolitów lub markerów, i/lub stwierdzenie istotnego wskaźnika (wskaźników) w Próbcie Sportowca ma związek ze stanem fizjologicznym lub patologicznym. We wszystkich przypadkach wykrycia obecności substancji, bez względu na jej stężenie, laboratorium zgłosi Niekorzystny Wynik Analityczny, jeśli w oparciu o wiarygodną metodę analityczną można wykazać, że Substancja Zabroniona jest pochodzenia egzogenne.

Jeśli wyniki badań laboratoryjnych nie są rozstrzygające i nie stwierdzi się obecności substancji zabronionej w stężeniu określonym w poprzednim akapicie, w przypadku istnienia poważnych wskazań (np. porównanie z referencyjnym profilem związków steroidowych) odpowiednia Organizacja Antydopingowa zleci wykonanie dodatkowych badań w celu wykrycia ewentualnego Użycia Substancji Zabronionej.

W przypadku stwierdzenia w moczu zawodnika wskaźnika T/E (testosteronu/epitestosteronu) o wartości przekraczającej cztery do jednego (4/1) należy przeprowadzić dalsze badania w celu ustalenia, czy wskaźnik ten wynika z określonego stanu fizjologicznego lub patologicznego, chyba że w oparciu o wiarygodną metodę analityczną laboratorium zgłosi Niekorzystny Wynik Analityczny wykazując, iż Substancja zabroniona jest pochodzenia egzogenne.

W przypadku konieczności przeprowadzenia dalszych badań, będą one obejmować przegląd wyników wszelkich badań poprzednich i/lub późniejszych. Jeśli wyniki badań poprzednich są niedostępne, Sportowiec zostanie zbadany bez uprzedzenia przynajmniej trzy razy w ciągu trzech kolejnych miesięcy.

W przypadku braku współpracy ze strony Sportowca próbkę określi się jako zawierającą Substancję Zabronioną.

2. Inne środki o działaniu anabolicznym, obejmujące w szczególności:

Klenbuterol, zeranol, zilpaterol.

W tej części Załącznika:

*„egzogenny” oznacza substancję, która nie może być wytwarzana przez organizm w sposób naturalny.

**„endogenny” oznacza substancję, która może być wytwarzana przez organizm w sposób naturalny.

S2. HORMONY I SUBSTANCJE POKREWNE

Zabronione jest stosowanie następujących substancji, w tym także związków o podobnej budowie chemicznej lub zbliżonych działaniach biologicznych oraz ich czynników uwalniających:

1. Erytropoetyna (EPO);
2. Hormon wzrostu (hGH), Insulinopodobny Czynniki Wzrostu (IGF-1), Mechaniczne Czynniki Wzrostu (MGF);
3. Gonadotropiny (LH – hormon luteinizujący, hCG – choriongonadotropina);
4. Insulina;
5. Kortykotropiny.

Próbka zostanie uznana za zawierającą Substancję Zabronioną (zgodnie z powyższą listą), jeśli stężenie Substancji Zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów i/lub jakiegokolwiek istotny wskaźnik (wskaźniki) stwierdzony w Próbie sportowca tak bardzo odbiega od zakresu wartości prawidłowych u człowieka, że nie może to odpowiadać normalnej produkcji endogennej, chyba że zostanie udowodnione przez Sportowca, iż obecność Substancji Zabronionej w Próbie w takim stężeniu ma związek ze stanem fizjologicznym lub patologicznym.

Obecność innych substancji o podobnej budowie chemicznej lub zbliżonych działaniach biologicznych, markerów diagnostycznych czy też czynników uwalniających hormony wymienione powyżej lub wszelkie inne wyniki wskazujące na to, że wykryta substancja jest pochodzenia egzogennej, zostaną zgłoszone jako Niekorzystny Wynik Analityczny.

S3. BETA-2 AGONIŚCI (AGONIŚCI RECEPTORÓW ADRENERGICZNYCH BETA-2)

Zabronione jest użycie wszystkich substancji z grupy beta-2 agonistów, włączając ich prawo (D-) i lewoskrętne (L-) izomery. Ich zastosowanie wymaga zezwolenia wydanego na podstawie Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE).

Wyjątek stanowi użycie formoterolu, salbutamolu, salmeterolu i terbutaliny w postaci wziewnej (do inhalacji) w celu zapobiegania atakom i/lub leczenia astmy oraz stanów astmatycznych/zwężenia oskrzeli wywołanych wysiłkiem fizycznym, które wymaga zezwolenia wydanego na podstawie skróconego procesu wnioskowania o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych.

Wykrycie przez laboratorium obecności salbutamolu (samego i łącznie z glukuronidem) w stężeniu przekraczającym 1000 ng/ml zostanie uznane za Niekorzystny Wynik Analityczny, niezależnie od posiadania Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE), chyba że sportowiec udowodni iż jest to wynikiem zastosowania salbutamolu w postaci wziewnej w celach leczniczych.

S4. SUBSTANCJE O DZIAŁANIU ANTYESTROGENNYM

Zakazane jest stosowanie następujących substancji o działaniu antyestrogennym:

1. Inhibitory aromatazy, w szczególności anastrozol, letrozol, aminoglutetimid, eksemestan, formestan, testolakton.
2. Selektywne modulatory receptora estrogenowego (SERM), w szczególności raloksyfen, tamoksyfen, toremifen.
3. Inne substancje o działaniu antyestrogennym, w szczególności kломifen, cyklofenil, fulwestrant.

S5. DIURETYKI I INNE ŚRODKI MASKUJĄCE

Zakazane jest stosowanie diuretyków (środków moczopędnych) i innych środków maskujących.

Do środków maskujących zalicza się między innymi:

Diuretyki*, epitestosteron, probenecyd, inhibitory alfa-reduktazy (np. finasteryd, dutasteryd), środki zwiększające objętość osocza (np. albuminy, dekstran, preparaty skrobi hydroksyetylowanej).

Do diuretyków zalicza się:

Acetazolamid, amilorid, bumetanid, kanrenon, chlortalidon, kwas etakrynowy, furosemid, indapamid, metolazon, spironolakton, tiazydy (np. bendroflumetiazyd, chlorotiazyd, hydrochlorotiazyd), triamteren i inne substancje o podobnej budowie chemicznej lub zbliżonych działaniach biologicznych.

* Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych jest nieważne, jeśli u Sportowca stwierdza się obecność diuretyka łącznie z Substancją(ami) Zabronioną(y) w stężeniu progowym lub podprogowym.

METODY ZABRONIONE

M1. METODY ZWIĘKSZAJĄCE PRZEKAZYWANIE TLENU

Zabronione są następujące metody:

- a. Doping krwią, w tym także użycie jakichkolwiek autologicznych, homologicznych lub heterologicznych preparatów zawierających krew pełną lub krwinki czerwone różnego pochodzenia w celu innym, niż ze wskazań terapeutycznych.
- b. Stosowanie produktów, które zwiększają pobieranie, transport lub dostarczanie tlenu, w szczególności związków perfluorowanych, efaproksyralu (RSR13) i zmodyfikowanych

pochodnych hemoglobiny (np. środki krwiozastępcze zawierające hemoglobinę, produkty zawierające hemoglobinę zamkniętą w mikronośnikach [„mikrokapsułkowaną”]).

M2. MANIPULACJE CHEMICZNE I FIZYCZNE

Zabronione są następujące działania:

Manipulacje lub próba manipulacji w celu zmiany integralności lub ważności Próbek pobieranych w ramach Kontroli Antydopingowych.

Dotyczy to w szczególności podawania wlewów dożylnych*, cewnikowania i podmieniania próbek moczu.

* Z wyjątkiem uzasadnionych nagłych interwencji leczniczych podawanie wlewów dożylnych jest zabronione.

M3. DOPING GENOWY

Zabronione jest używanie w celach innych niż terapeutyczne komórek, genów, elementów genetycznych lub wykorzystywanie zmiany ekspresji genów, wpływające na poprawę wyników sportowych.

SUBSTANCJE I METODY ZABRONIONE PODCZAS ZAWODÓW

Oprócz kategorii S1 do S5 i M1 do M3 określonych powyżej podczas zawodów zabronione jest stosowanie następujących kategorii:

SUBSTANCJE ZABRONIONE

S6. SUBSTANCJE POBUDZAJĄCE (STYMULANTY)

Zabronione jest stosowanie następujących stymulantów, włącznie z ich izomerami optycznymi (D- i L-):

Adranifil, amfepramon, amifenazol, amfetamina, amfetaminil, benzfetamina, bromantan, karfedon, katyna*, klobenzoreks, kokaina, dimetyloamfetamina, efedryna**, etyloamfetamina, etylefryna, famprofazon, fenkamfamina, fenkamina, fenetylina, fenfluramina, fenproporeks, furfenoreks, mefenoreks, mefentermina, mezokarb, metamfetamina, metyloamfetamina, metylenedioksyamfetamina, metylenedioksymetamfetamina, metyloefedryna**, metylofenidat, modafinil, niketamid, norfenfluramina, parahydroksyamfetamina, pemolina, fendymetrazyna, fenmetrazyna, fentermina, prolintan, selegilina, strychnina i inne substancje o podobnej budowie chemicznej lub zbliżonych działaniach biologicznych***.

*Katyna jest zabroniona, jeśli jej stężenie w moczu przekracza 5 mikrogramów na mililitr.

**Efedryna i metyloefedryna są zabronione, jeśli ich stężenie w moczu przekracza 10 mikrogramów na mililitr.

***Substancje umieszczone w Programie Monitorującym 2005 (bupropion, kofeina, fenylefryna, fenylpropanoloamina, pipradol, pseudoefedryna, synefryna) nie są uznawane za Substancje Zabronione.

UWAGA: Adrenalina stosowana łącznie ze środkami do znieczulenia miejscowego lub podawana miejscowo (np. donosowo, do oczu) nie jest zabroniona.

S7. NARKOTYKI

Zabronione jest użycie następujących narkotyków:

buprenorfina, dekstromoramid, diamorfina (heroina), fentanyl i jego pochodne, hydromorfon, metadon, morfina, oksykodon, oksymorfon, pentazocyna, petydyna.

S8. KANABINOIDY

Stosowanie kanabinoidów (np. haszysz, marihuana) jest zabronione.

S9. GLUKOKORTYKOSTEROIDY

Wszystkie glukokortykosteroidy są zabronione, gdy są podawane doustnie, doodbytniczo, dożylnie lub domięśniowo. Ich użycie wymaga posiadania zezwolenia wydanego na podstawie Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE).

Wszystkie inne drogi podania wymagają zezwolenia wydanego w ramach skróconego procesu wnioskowania o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (ATUE).

Nie jest zabronione stosowanie preparatów dermatologicznych.

SUBSTANCJE ZABRONIONE W KONKRETNÝCH SPORTACH

P1. ALKOHOL

Alkohol (etanol) jest zabroniony tylko podczas zawodów w wymienionych poniżej dyscyplinach sportowych. Obecność alkoholu będzie wykrywana poprzez analizę wydychanego powietrza i/lub krwi. W nawiasach podano wartości progowe dla każdej Federacji, których przekroczenie jest uznawane za naruszenie przepisów antydopingowych.

- Lotnictwo (FAI) (0,20 g/l)
- Łucznictwo (FITA) (0,10 g/l)
- Sporty samochodowe (FIA) (0,10 g/l)
- Bilard (WCBS) (0,20 g/l)
- Bule (CMSB) (0,10 g/l)
- Karate (WKF) (0,10 g/l)
- Pięciobój nowoczesny (UIPM)
- dla dyscyplin obejmujących strzelanie (0,10 g/l)
- Sporty motorowe (FIM) (0,00 g/l)
- Narciarstwo (FIS) (0,10 g/l)

P2. BETA BLOKERY (BLOKERY RECEPTORÓW BETA-ADRENERGICZNYCH)

O ile nie wskazano inaczej, stosowanie beta-blokerów jest zabronione tylko podczas zawodów w następujących dyscyplinach sportowych:

- Lotnictwo (FAI)
- Łucznictwo (FITA) (zabronione także poza zawodami)
- Sporty samochodowe (FIA)
- Bilard (WCBS)
- Bobsleje (FIBT)
- Bule (CMSB)
- Brydż (FMB)
- Szachy (FIDE)
- Curling (WCF)
- Gimnastyka (FIG)
- Sporty motorowe (FIM)
- Pięciobój nowoczesny (UIPM) – dla dyscyplin obejmujących strzelanie
- Kręgle dziewięciofigurowe (FIQ)
- Żeglarsstwo (ISAF) - tylko regaty krótkodystansowe ze sternikiem
- Strzelanie (ISSF) (zabronione także poza zawodami)
- Narciarstwo (FIS) – skoki narciarskie i snowboard w stylu wolnym
- Pływanie (FINA) – skoki do wody i pływanie synchroniczne
- Zapasy (FILA)

Do beta-blokerów zalicza się w szczególności:

Acebutolol, alprenolol, atenolol, betaksolol, bisoprolol, bunolol, karteolol, karwedilol, celiprolol, esmolol, labetalol, lewobunolol, metipranolol, metoprolol, nadolol, oksprenolol, pindolol, propranolol, sotalol, timolol.

SUBSTANCJE OKREŚLONE*

„Substancje określone”* wymienione są poniżej:

Efedryna, L-metyloamfetamina, metyloefedryna;

Kanabinoidy;

Wszystkie wziewne preparaty zawierające beta-2-agonistów, z wyjątkiem klenbuterolu;

Probenecyd;

Wszystkie glukokortykosteroidy;

Wszystkie beta-blokery;

Alkohol.

*Lista Zabronionych Substancji i Metod może zawierać określone substancje, których użycie może spowodować nieświadome naruszenie przepisów antydopingowych z uwagi na ich ogólną dostępność w preparatach leczniczych, lub co do których istnieje mniejsze prawdopodobieństwo, że będą nadużywane jako środki dopingujące.” Naruszenie przepisów antydopingowych z użyciem takich substancji może skutkować mniejszą karą pod warunkiem, że „...Sportowiec jest w stanie dowieść, iż zastosowanie określonej substancji nie miało na celu poprawienia wyników sportowych...”

STANDARDY PRYZNAWANIA WYŁĄCZEŃ DLA CELÓW TERAPEUTYCZNYCH

Wyciąg z „Międzynarodowego Standardu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych” Światowej Organizacji Antydopingowej (WADA), obowiązującego od 1 stycznia 2005r.

4.0 Kryteria przyznawania Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUE)

Sportowiec może uzyskać Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE), zezwalające na użycie Substancji Zabronionej lub Metody Zabronionej, znajdującej się na Liście Zabronionych Substancji i Metod. Wniosek o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) będzie rozpatrywany przez Komitet Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC), powoływany przez Organizację Antydopingową. Wyłączenie będzie przyznawane wyłącznie z zachowaniem ścisłej zgodności z następującymi kryteriami:

[Komentarz: Niniejszy standard stosuje się do wszystkich Sportowców zdefiniowanych przez Kodeks i jemu podlegających, tj. Sportowców pełnosprawnych i Sportowców z upośledzeniami. Standard ten będzie stosowany w zależności od sytuacji danej osoby. Na przykład, wyłączenie odpowiednie dla sportowca z upośledzeniem może nie być odpowiednie dla innych sportowców.]

4.1 Sportowiec powinien złożyć wniosek o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) nie później, niż 21 dni przed wzięciem udziału w Zawodach.

4.2 W przypadku wycofania Substancji Zabronionej lub Metody Zabronionej w trakcie leczenia ostrego lub przewlekłego stanu chorobowego zdrowie Sportowca uległoby znacznemu pogorszeniu.

4.3 Zastosowanie Substancji Zabronionej lub Metody Zabronionej do celów terapeutycznych nie spowodowałoby żadnej dodatkowej poprawy wyników innej, niż poprawa, której można byłoby się spodziewać w związku z powrotem Sportowca do normalnego stanu zdrowia po zakończeniu leczenia uzasadnionego stanu chorobowego. Użycie Substancji Zabronionej lub Metody Zabronionej w celu podwyższenia poziomu dowolnego hormonu endogennego, utrzymującego się w dolnych granicach normy (ang. low-normal levels) nie jest uznawane za dopuszczalną interwencję terapeutyczną.

4.4 Nie istnieje racjonalna alternatywa terapeutyczna wobec zastosowania substancji, która jest Substancją Zabronioną lub metody, która jest Metodą Zabronioną.

4.5 Konieczność używania substancji, która jest Substancją Zabronioną lub stosowania metody, która jest Metodą Zabronioną nie może być w całości ani w części konsekwencją wcześniejszego stosowania dowolnej substancji z Listy Zabronionych Substancji i Metod w celach innych, niż terapeutyczne.

4.6 Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) zostanie anulowane przez organ udzielający, jeżeli:

- a. Sportowiec bezzwłocznie nie zastosuje się do wszelkich wymagań lub warunków postawionych przez Organizację Antydopingową udzielającą wyłączenia.

- b. Upłynie termin, na jaki Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) zostało udzielone.
- c. Sportowiec zostanie poinformowany, że Organizacja Antydopingowa unieważniła Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE).

[Komentarz: Każde Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) obowiązuje przez ściśle określony czas, stosownie do decyzji Komitetu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC). Może zdarzyć się, że Wyłączenie do Celów Terapeutycznych (TUE) wygaśnie lub zostanie unieważnione, a zabroniona substancja podlegająca Wyłączeniu będzie nadal obecna w ciele Sportowca. W takich przypadkach Organizacja Antydopingowa prowadząca wstępną ocenę niekorzystnego wyniku rozważy, czy wynik ten ma związek z wygaśnięciem lub unieważnieniem Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE).]

4.7 Wniosek o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) ze skutkiem wstecznym będzie rozpatrywany tylko jeśli:

- a. konieczne było leczenie z nagłych wskazań lub leczenie ostrego stanu chorobowego, lub
- b. w związku z nadzwyczajnymi okolicznościami nie było dostatecznej ilości czasu ani okazji, aby wnioskodawca złożył – lub Komitet Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) rozpatrzył – wniosek przed Kontrolą Antydopingową.

[Komentarz: Nagłe przypadki medyczne lub ostre stany chorobowe wymagające podania substancji, będącej Substancją Zabronioną lub zastosowania metody, będącej Metodą Zabronioną przed złożeniem wniosku o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) należą do rzadkości. Podobnie rzadkie jest występowanie okoliczności wymagających przyspieszonego rozpatrzenia wniosku o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) z uwagi na zbliżające się zawody. Organizacje Antydopingowe udzielające Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUE) powinny posiadać wewnętrzne procedury postępowania w takich sytuacjach.]

5.0. Poufność informacji

5.1 Wnioskodawca musi przedłożyć pisemną zgodę na przekazywanie wszelkich informacji dotyczących wniosku członkom Komitetu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) oraz, stosownie do potrzeb, innym niezależnym ekspertom medycznym lub naukowym, jak również wszelkim niezbędnym pracownikom zajmującym się zarządzaniem, oceną lub odwołaniami dotyczącymi Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUE).

Jeżeli konieczna okaże się pomoc zewnętrznych, niezależnych ekspertów, wszystkie szczegóły wniosku będą im przekazywane bez identyfikowania Sportowca sprawującego opiekę nad Sportowcem. Wnioskodawca musi także przedłożyć pisemną zgodę na przekazanie decyzji Komitetu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) innym odpowiednim Organizacjom Antydopingowym, zgodnie z postanowieniami Kodeksu.

5.2 Członkowie Komitetu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) oraz pracownicy administracji stosownej Organizacji Antydopingowej będą prowadziły wszystkie swoje działania z zachowaniem najwyższej poufności. Wszyscy członkowie Komitetu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) oraz wszyscy zaangażowani pracownicy

podpiszą umowy o zachowaniu poufności. W szczególności będą oni traktować jako poufne następujące informacje:

- a. Wszelkie informacje medyczne oraz dane udostępnione przez Sportowca i lekarza(y) sprawującego opiekę nad Sportowcem.
- b. Wszystkie szczegóły dotyczące wniosku, w tym nazwisko lekarza(y) uczestniczącego w procesie.

Jeżeli Sportowiec zechce cofnąć uprawnienie Komitetu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) lub Komitetu ds. Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych WADA (WADA TUEC) do uzyskiwania w jego imieniu wszelkich informacji dotyczących stanu jego zdrowia, musi poinformować o tym fakcie swego lekarza na piśmie. W konsekwencji takiej decyzji Sportowiec nie uzyska zezwolenia na Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) ani przedłużenia w stosunku do Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE), które zostało już wydane.

6.0 Komitety Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC)

Komitety Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) są konstituowane i działają zgodnie z następującymi zasadami:

- 6.1. W skład Komitetów Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) powinno wchodzić co najmniej trzech lekarzy posiadających doświadczenie w zakresie opieki i leczenia Sportowców oraz doskonałą wiedzę z zakresu medycyny klinicznej, sportowej i wyczynowej. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu niezależności w podejmowaniu decyzji, większość członków Komitetu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) nie powinna sprawować żadnych oficjalnych funkcji w Organizacji Antydopingowej. Wszyscy członkowie Komitetu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) podpiszą umowę o braku konfliktu interesów. W przypadku wniosków dotyczących Sportowców z upośledzeniami, przynajmniej jeden z członków Komitetu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) musi posiadać doświadczenie w zakresie opieki i leczenia Sportowców z upośledzeniami.
- 6.2 W zakresie oceny okoliczności złożenia wniosku o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) Komitety Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) mogą korzystać z doświadczeń dowolnych ekspertów medycznych lub naukowych, których uznają za odpowiednich do tego celu.
- 6.3 Komitet ds. Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych WADA (WADA TUEC) zostanie utworzony zgodnie z kryteriami przedstawionymi w Artykule 6.1. Komitet ds. Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych WADA (WADA TUEC) jest powoływany do rozpatrywania, z własnej inicjatywy, decyzji w sprawie Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUE) podjętych przez Organizacje Antydopingowe. Zgodnie z artykułem 4.4 Kodeksu, Komitet ds. Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych WADA (WADA TUEC) – na wniosek Sportowców, którym Organizacja Antydopingowa odmówiła przyznania Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE) – rozpatrzy wspomniane decyzje z prawem ich uchylecia.

7.0 Proces wnioskowania o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE)

- 7.1 Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) będzie rozpatrywane wyłącznie po otrzymaniu wypełnionego formularza wniosku, który musi zawierać wszystkie odpowiednie dokumenty (patrz Dodatek nr 1 – formularz TUE). Proces aplikacyjny musi być realizowany zgodnie z zasadami tajemnicy lekarskiej.
- 7.2 Organizacje Antydopingowe mogą zmieniać formularz(e) wniosku o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE), przedstawiony w Dodatku nr 1, w celu włączenia do niego wymagań dotyczących dodatkowych informacji, ale nie mogą usuwać żadnych jego części ani pozycji.
- 7.3 Organizacje Antydopingowe mogą tłumaczyć formularz(e) wniosku o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) na inny język(i), niemniej jednak na formularzu(ach) musi pozostać tekst w języku angielskim lub francuskim.
- 7.4 Sportowiec nie może zwracać się z wnioskiem o przyznanie Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE) do więcej niż jednej Organizacji Antydopingowej. Wniosek musi określać sport oraz (tam, gdzie ma to zastosowanie) dyscyplinę, konkretną pozycję lub rolę Sportowca.
- 7.5 Wniosek musi zawierać wykaz wszelkich wcześniejszych oraz/lub bieżących wniosków o zezwolenie na stosowanie substancji, która jest Substancją Zabronioną lub metody, która jest Metodą Zabronioną, organ, do którego taki wniosek złożono oraz jego decyzję.
- 7.6 Wniosek musi zawierać pełną historię medyczną oraz wyniki wszelkich badań lekarskich, laboratoryjnych lub obrazowych dotyczących wniosku.
- 7.7 Wszelkie odpowiednie, dodatkowe badania, w tym badania obrazowe, których Komitet Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) zażąda od Organizacji Antydopingowej zostaną wykonane na koszt wnioskodawcy lub jego/jej krajowego organu nadzorującego sport.
- 7.8 Do wniosku należy dołączyć oświadczenie odpowiednio wykwalifikowanego lekarza potwierdzające konieczność zażywania substancji, która jest Substancją Zabronioną lub stosowania metody, która jest Metodą Zabronioną w toku leczenia Sportowca i przedstawiające powód, dla którego inne dozwolone lekarstwo nie może lub nie mogło być użyte w leczeniu danego stanu chorobowego.
- 7.9 Należy określić dawkę, częstotliwość, drogę oraz czas podawania substancji, która jest Substancją Zabronioną lub stosowania metody, która jest Metodą Zabronioną.
- 7.10 Decyzje Komitetu Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) powinny być podejmowane w terminie 30 dni od otrzymania wszystkich związanych ze sprawą dokumentów. Sportowiec będzie informowany o nich na piśmie przez odpowiednią Organizację Antydopingową. W przypadku, gdy Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) zostało przyznane Sportowcowi w ramach Zarejestrowanej Grupy Testowej Organizacji Antydopingowej, Sportowcowi i WADA zostanie niezwłocznie dostarczona akceptacja, zawierająca informacje odnoszące się do czasu trwania wyłączenia oraz wszelkich warunków związanych z Wyłączeniem dla Celów Terapeutycznych (TUE).

7.11 a. Po otrzymaniu wniosku Sportowca o dokonanie oceny, zgodnie z artykułem 4.4 Kodeksu Komitet ds. Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych WADA (WADA TUEC) – zgodnie z artykułem 4.4 Kodeksu – będzie mógł uchylić decyzję w sprawie Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE) wydaną przez Organizację Antydopingową. Sportowiec przekaże Komitetowi ds. Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych WADA (WADA TUEC) wszystkie informacje dotyczące Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE), które zostały pierwotnie przedłożone Organizacji Antydopingowej, wraz ze stosowną opłatą aplikacyjną. Do czasu zakończenia procesu oceny pierwotna decyzja pozostaje w mocy. Wspomniany proces nie może trwać dłużej, niż 30 dni od otrzymania przez WADA stosownych informacji.

b. WADA może podjąć ocenę w dowolnym czasie. Komitet ds. Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych WADA (WADA TUEC) zakończy przeprowadzaną przez siebie ocenę w terminie 30 dni.

7.12 Jeżeli w wyniku oceny decyzja dotycząca przyznania Wyłączenia dla Celów Terapeutycznych (TUE) zostanie uchylona, uchylenie to nie działa wstecz i nie powoduje unieważnienia wyników Sportowca uzyskanych w okresie, w którym Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) było przyznane. Uchylenie nabiera mocy nie później, niż 14 dni od zawiadomienia Sportowca o przedmiotowej decyzji.

8.0 Skrócony proces wnioskowania o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (ATUE)

8.1 Uznaje się, że niektóre substancje umieszczone na Liście Zabronionych Substancji i Metod są używane w celu leczenia schorzeń często napotykanych wśród Sportowców. W takich przypadkach zastosowanie pełnej procedury wnioskowania, o której mowa w rozdziałach 4 i 7 nie jest konieczne. W związku z tym ustanawia się skrócony proces wnioskowania o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE).

8.2 Substancje Zabronione lub Metody Zabronione, które mogą być dozwolone w ramach ww. skróconego procesu ograniczają się ściśle do następujących środków:
Beta-2 agonistów (formoterol, salbutamol, salmeterol i terbutalina) w postaci wziewnej (do inhalacji) oraz glukokortykosteroidów podawanych miejscowo.

8.3 Aby używać jednej z wymienionych powyżej substancji Sportowiec powinien przekazać Organizacji Antydopingowej zgłoszenie medyczne uzasadniające istnienie konieczności terapeutycznej. Wspomniane zgłoszenie, przedstawione w Dodatku nr 2, winno zawierać opis diagnozy, nazwę leku, dawkowanie, drogę podania oraz czas trwania leczenia. Jeżeli ma to zastosowanie, należy uwzględnić wszelkie badania przeprowadzone w celu postawienia diagnozy (bez podawania faktycznych wyników lub szczegółów).

8.4 W ramach skróconego procesu:

- a. Zgoda na używanie Substancji Zabronionych podlegających skróconemu procesowi nabiera mocy z chwilą otrzymania przez Organizację Antydopingową kompletnego zgłoszenia. Zgłoszenia niekompletne muszą być zwracane wnioskodawcy.
- b. Po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia Organizacja Antydopingowa niezwłocznie zawiadamia Sportowca. W odpowiednich przypadkach powiadomione zostają również

Federacja Międzynarodowa, Federacja Krajowa oraz Krajowa Organizacja Antydopingowa Sportowca. Organizacja Antydopingowa powiadamia WADA jedynie w przypadku otrzymania zgłoszenia od Sportowca Klasy Międzynarodowej.

- c. Zgłoszenie w ramach Skróconego Procesu Wnioskowania o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (ATUE) ze skutkiem wstecznym będzie rozpatrywane tylko jeśli:
- konieczne było leczenie z nagłych wskazań lub leczenie ostrego stanu chorobowego, lub
 - w związku z nadzwyczajnymi okolicznościami nie było dostatecznej ilości czasu ani okazji aby wnioskodawca złożył – lub Komitet Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) otrzymał – wniosek przed Kontrolą Antydopingową.

8.5 a. Komitet Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) lub Komitet ds. Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych WADA (WADA TUEC) może rozpocząć ocenę w dowolnym czasie trwania Skróconego Procesu Wnioskowania o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (ATUE).

- b. Jeżeli Sportowiec zwróci się z prośbą o przeprowadzenie oceny decyzji odmownej wydanej w ramach Skróconego Procesu Wnioskowania o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (ATUE), Komitet ds. Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych WADA (WADA TUEC) będzie mógł zażądać od Sportowca – na jego koszt – dodatkowych informacji medycznych, uznanych za konieczne.

8.6 Skrócony Proces Wnioskowania o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (ATUE) może zostać w dowolnym czasie anulowany przez Komitet Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUEC) lub Komitet ds. Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych WADA (WADA TUEC). Sportowiec, jego/jej Federacja Międzynarodowa oraz wszystkie odpowiednie Organizacje Antydopingowe zostaną o tym fakcie niezwłocznie powiadomione.

8.7 Anulowanie nabiera mocy niezwłocznie po zawiadomieniu Sportowca o wspomnianej decyzji. Niemniej jednak Sportowiec będzie mógł złożyć wniosek o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (TUE) zgodnie z rozdziałem 7.

9.0 Bank Informacji

9.1 Organizacje Antydopingowe są zobowiązane do przekazywania WADA wszystkich Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych (TUE), wydanych zgodnie z rozdziałem 7, wraz z wszelkimi załączonymi dokumentami.

9.2 W przypadku Skróconego Procesu Wnioskowania o Wyłączenie dla Celów Terapeutycznych (ATUE), Organizacje Antydopingowe prześlą WADA zgłoszenia medyczne przedłożone przez Sportowców Klasy Międzynarodowej zgodnie z punktem 8.4.

9.3 Bank Informacji zagwarantuje ścisłą poufność wszystkich informacji medycznych.